

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

Adres do korespondencji:

Parzniew, ul. Przyszłości 5, 05-804 Pruszków tel. 881 939 421

e-mail: sekretariat@krir.pl

www.krir.pl

KRIR/JM/405/2023

Warszawa, 28.03.2023 r.

Pan Lech Kołakowski

Sekretarz Stanu

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo Pana Ministra z dnia 21 marca 2023 r., znak: DŻW.orz.0210.13.2022, przy którym przekazano do konsultacji publicznych *projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach mających na celu poprawę nadzoru nad zdrowiem i ochroną zwierząt*, zgłaszam następujące stanowisko samorządu rolniczego do ww. projektu.

W projekcie ustawy należy usunąć wszelkie zapisy, które umożliwiają odbieranie zwierząt hodowlanych i wchodzenie na posesje gospodarstw rolnych dla organizacji społecznych, którym statutowym celem działania jest ochrona zwierząt. Takie działania powinny być prowadzone jedynie przez państwowe instytucje takie jak: inspekcja weterynaryjna, policja, urzędy gmin.

Nie jest wystarczającym uzasadnieniem dla samorządu rolniczego, że w art. 2: w projekcie ustawy postanowiono utrzymać obecne uprawnienia przedstawicieli organizacji społecznych do odbierania zwierząt z powodu, że wiele takich organizacji, część parlamentarzystów oraz rzecznik praw obywatelskich zgłosiło do zapowiedzi zmian swoje zastrzeżenia. Podjęto próby naprawienia obecnego systemu sprzyjającemu ogromnej patologii poprzez: -zobowiązanie organizacji do powiadomienia organu administracyjnego o miejscu pobytu odebranego zwierzęcia, poinformowania policji lub prokuratury o przestępstwie znęcania się nad zwierzęciem, niezwłocznie, nie później niż w terminie do dnia następującego po dniu odebrania tego zwierzęcia, wprowadzenia zakazu stosowania nazw, tytułów, odznak, strojów, mundurów, lub ich elementów, mogących wprowadzać w błąd co do prywatnoprawnego charakteru tych organizacji i posiadanych przez nie uprawnień. Należy ponadto zauważyć, że nie jest dodatkowym argumentem za utrzymaniem uprawnień od odbierania zwierząt dla organizacji, że projektowany zapis art. 7 ustawy o ochronie zwierząt w ustępie 6 zawiera zobowiązanie do zwrotu zwierzęcia właścicielowi po umorzeniu postępowania sądowego. Postępowania sądowe jednak w takich sprawach często trwają kilkanaście miesięcy lub wręcz kilka lat, a w tym czasie odebrane niesłusznie zwierzę może już nie żyć. W przypadku umorzenia sprawy i wydania przez urząd decyzji zwrotu odebranego zwierzęcia pojawia się pytanie, w jaki sposób nakaz zwrotu zostanie wyegzekwowany. W

dotychczasowej praktyce nagminnie zdarzały się przypadki, że niesłusznie odebrane właścicielom zwierzęta już nigdy do nich nie wróciły.

Do art. 2 ust. 5: wprowadzenie obowiązku rejestracji obrazu cyfrowego w miejscach wyładunku zwierząt oraz w pomieszczeniach do ogłuszania i wykrwawiania zwierząt, naraża właścicieli ubojni na poniesienie wysokich kosztów instalacji urządzeń. Szczególnie dotkliwie mogą odczuć to niewielkie zakłady uboju. Ze względu na brak znajomości specyfiki pracy w takich zakładach, osoby kontrolujące zapisy monitoringu mogą zbyt pochopnie oskarżyć pracowników ubojni o niehumanitarne traktowanie zwierząt. Praca ze zestresowanymi zwierzętami jest niezwykle trudna i niebezpieczna, pracownicy ubojni powinni mieć prawo do odpowiedniej reakcji w stosunku do zwierzęcia, aby zapewnić sobie bezpieczeństwo. Osoby z zewnątrz nie znające specyfiki pracy, mogą odbierać zapis monitoringu „na wyrost” i uznać to jako znęcanie się nad zwierzętami. Potencjalnie każda niebezpieczna sytuacja dla pracownika ubojni może skończyć się w sądzie, dlatego problemy z zatrudnianiem pracowników pogorszą się jeszcze bardziej. W związku z tym, proponujemy wprowadzenie odpowiednich szkoleń praktycznych dla pracowników oraz zwiększenie nadzoru inspekcji weterynaryjnej. Samorząd rolniczy uważa, że monitoring nie zmieni zasadniczo sytuacji zwierząt kierowanych na rzeź a może spowodować jeszcze większe trudności i zamykanie wielu ubojni. Uruchomienie monitoringu powinno być dobrowolne.

Do art. 6. ust. 1: W projektowanych przepisach zabrakło przepisów wykluczających obowiązek rejestracji „zakładu drobiu” dla osób utrzymujących drób na własne potrzeby. Są to oczekiwane regulacje i powinny być wyraźnie sformułowane w projekcie ustawy oraz uzasadnieniu do projektu.

Do art. 6 ust. 3: dodany art. 29a o możliwości zgłaszania przemieszczania świń do innej siedziby stada w terminie 4 dni przed planowanym przemieszczeniem może uniemożliwić rolnikom sprzedaż rolnikom tuczników na następny dzień do ubojni w odpowiedzi na złożone zapotrzebowanie ubojni. Wprowadzenie ARiMR jako podmiotu pośredniego między rolnikiem może spowolnić proces sprzedaży tuczników lub go całkowicie zablokować.

Ponadto zauważamy, że w projektowanych przepisach nie przewiduje się rozwiązań dotyczących możliwości chowu do 10 sztuk trzody chlewnej rocznie na potrzeby własne oraz stosownych odległości od dużych hodowli trzody chlewnej, co powinno zostać ujęte w projekcie.

Przedstawiając powyższe,

Pozostaję z poważaniem

PREZES
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH

WIKTOR SZMULEWICZ